

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රාදේශීය විවිධත්වය සහ ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ සංවර්ධන සැලැස්ම කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳ විමසුමක්

ඇම්. රත්නායක;
(භූගෝල විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, රාහුණ විශ්ව විද්‍යාලය, විද්‍යායතනය)

අන්තර් ජාතික මට්ටමෙන් රටවල් අතර පවතින විවිධත්වය මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාව තුළද දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන් විශාල විවිධත්වයක් දක්නට ලැබේ. මෙම විවිධත්වය සලකා බැලීමත්, එම විවිධත්වයට අනුකූලවන පරිදි සංවර්ධන සැලැස්ම කිරීමත් පිළිබඳව මෙම අධ්‍යයනයෙන් විමසා බැලේ. දිස්ත්‍රික් මට්ටමේ විවිධත්වය පහත සඳහන් අංශ වලින් සලකා බලනු ඇත.

1. පනහහතිය සමබන්ධ කරුණු - ජන සනත්වය, යැපුම් අනුපාතය, ග්‍රාමීය නාගරික ජන අනුපාතය, සේවා නියුක්ති අනුපාතය, උපන් අනුපාතය, මරණ අනුපාතය, ස්වාභාවික වර්ධනය ආදිය.
2. නිවාස තත්ත්වය - ස්ථිර නිවාස ප්‍රතිශතය, නිවාස සනත්වය, නිවසක සාමාන්‍ය ප්‍රමාණය, විදුලිය සහිත නිවාස ප්‍රතිශතය, නල ජලය සහිත නිවාස ප්‍රතිශතය, ආදිය.
3. අධ්‍යාපන තත්ත්වය - ලිවීමේ හා කියවීමේ හැකියා අනුපාතය, අවුරුදු 14 ට වැඩි පාසල් යන ශිෂ්‍ය අනුපාතය, ගුරු-ශිෂ්‍ය අනුපාතය, කුඩා පාසල් අනුපාතය, විද්‍යා ගුරුවරුන්ගේ අනුපාතය, ආදිය.
4. සංඛ්‍යා තත්ත්වය - ජීවිත අපේක්ෂාව, එක් වෛද්‍ය වරයකුට අයත්වන ජන සංඛ්‍යාව, මන්දපෝෂණ අනුපාතය, රෝහල් ව්‍යාප්තිය, ආදිය.
5. ආර්ථික තත්ත්වය - කෘෂිකර්මාන්තයේ යෙදී සිටින ජන අනුපාතය, කාර්මික කටයුතු වල යෙදී සිටින ජන අනුපාතය, ඒක පුද්ගල කාර්මික හා කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනය, රජයේ මුදල් වෙන්කිරීමේ අනුපාතය, ආදිය.

SECTION F

මෙම සාධකවල ප්‍රාදේශීය විවිධත්වය 1971 හා 1981 ජන සංගණන දත්ත ආශ්‍රයෙන් හා මෑත වර්ෂවල ලබාගත් දත්ත ආශ්‍රයෙන් විමසා බැලේ.

ඉහත සඳහන් සාධක මත ප්‍රාදේශීය විවිධත්වය සහ ප්‍රාදේශීය අවශ්‍යතා දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන් හඳුනා ගැනේ. එසේ හඳුනාගත් ලක්ෂණයන්ට අනුකූල වන පරිදි ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ සංවර්ධන සැලසුම් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පෙන්වාදීමක් ඒ සඳහා පවතින බාධක හැඳින්වීමක් කර ඇත. මෙතෙක්කල් ක්‍රියාත්මක වූ ජාතික මට්ටමේ සැලසුම් වලින් සිදුවූ සේවය තුලනාත්මකව අඟයුම් කරන අතර ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ සැලසුම්වල වැදගත්කම ඉස්මතු කෙරේ. ඒ සඳහා දැනට ක්‍රියාත්මක කෙරෙන ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ සැලසුම් පිළිබඳව අඟයුම්ක් කෙරෙනු ඇත. මෙම අධ්‍යයනයේ අවසාන පරමාර්ථය වන්නේ ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ සැලසුම් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පෙන්වාදීම සහ ඒ සඳහා ක්‍රියාමාර්ගයක් යෝජනා කිරීමයි.